விபஸ்ஸனா செய்தி மடல்

(விபஸ்ஸனா : ஸயாஜி ஊபாகின் வழிமரபில், திரு சத்திய நாராயண கோயங்கா அவர்களால் போதிக்கப்படும் தியான முறை)

தொகுப்பு 31, எண் 2, பிப்ரவரி 27, 2021.

விபாசனா ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் மாதாந்திர பிரசுரம்.

வலை தளம் www.vridhamma.org பன்னாட்டு வலை தளம் www.dhamma.org

விபாசனா செய்திமடலின் சிறப்பு ஆன்-லைன் பதிப்பு.

தம்மா பொன்மொழிகள்

காமே வா யதி வா ரஞ்ஞே, நிந்நே வா தலே

யத்தா ரஹன்த்தோ விஹரந்தி, தம் பூமி ராமணோய்யகம்

தம்ம்பதபாளி -98, அரஹந்தவக்கோ

ஒரு கிராமத்தில் அல்லது ஒரு காட்டில், ஒரு பள்ளத்தாக்கில் அல்லது ஒரு மலையில், என அரஹந்தர்கள் வசிக்கும் இடம் எதுவானாலும், அது ஒரு மகிழ்ச்சி நிரம்பிய இடமாகும்.

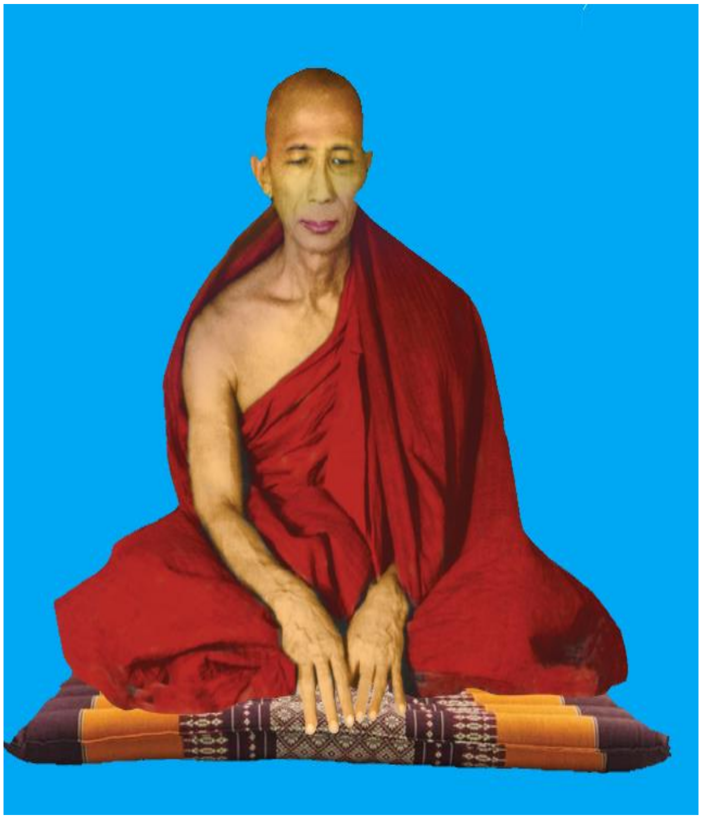

நாம் பிறந்த தருணத்திலிருந்து நாம் இறக்கும் கணம் வரை சுவாசம் இருக்கிறது. இது எல்லோருக்கும் புரிந்து கொள்ள எளிதானது. ஒவ்வொரு முறை நாம் சுவாசிக்கும் போதும் மூச்சு உள்ளே இழுக்கிறோம் அல்லது வெளியே விடுகிறோம். அது ஒவ்வொரு முறையும் நாசியை அருகில் தொடுகிறது. நாம் ஒவ்வொரு முறையும் தொடுவதை உணர வேண்டும்

- வெபுசயதாவ்

வணக்கத்திற்குரிய வெபு (விபுலா) சயதாவ்

17-02-1896 - 26-06-1977

வணக்கத்திற்குரிய வெபு சயதாவ் பர்மாவில் இந்த நூற்றாண்டின் மரியாதைக்குரிய துறவிகளில் மிக உயர்ந்தவராக இருந்தார். சயதாவ் என்பது துறவிகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் அடைமொழி. இதன் பொருள் "மரியாதைக்குரிய துறவி ஆசிரியர்' என்பதாகும். எல்லாவற்றிலும் கல்விசார் சாதனைகளை விட விடாமுயற்சியுடன் பயிற்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில் அவர் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

வெபு சயதாவ் பிப்ரவரி 17, 1896 பர்மாவில் இங்கின்பின் கிராமத்தில் பிறந்தார். ஒன்பது வயதிலிருந்தே வழக்கமான துறவியின் பயிற்சிகளில் ஈடுபட்டார். பாலியின் சமய திருநூல்களை பயின்றார். அவர் இருபத்தேழு வயது வரை பல துறவியின் வழக்கமான பல பயிற்சிகளைப் பயின்றார்.

1923 ஆம் ஆண்டில் (அவர் நியமிக்கப்பட்ட ஏழு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு) மடத்தை விட்டு வெளியேறி நான்கு ஆண்டுகள் தனிமையில் கழித்தார்.

அவர் ஆனாபானா-சதி (சுவாசம் மற்றும் வெளி சுவாசம் குறித்த விழிப்புணர்வு) நுட்பத்தை பயிற்சி செய்தார். (பின்னர் கற்பித்தார்). இந்த நடைமுறையுடன் மிக ஆழமான செறிவுடன் பணியாற்றுவதன் மூலம், ஒருவர் அனிச்சா (நிரந்தரமற்றதன்மை), அனத்தா (பற்றற்றதன்மை) மற்றும் துக்கா (திருப்தியற்ற தன்மை). அனைத்து அனுபவங்களின் இன்றியமையாத குணாதிசயங்கள் குறித்து விபாசனா (நுண்ணறிவை) உருவாக்க முடியும் என்று அவர் கூறினார்.

வெபு சய்தாவ் தனது சளைக்காத விடாமுயற்சி தியானத்தில் பிரபலமானவர். மற்றும் அவரது நேரத்தின் பெரும்பகுதியை தனிமையில் செலவழித்தார். அவர் ஒரு அரஹந்த் (முழுமையாக அறிவொளி பெற்றவர்) என்று புகழப்பட்டார். அவர் ஒருபோதும் தூங்கவில்லை என்று கூறப்படுகிறது.

அவரது வாழ்க்கையின் முதல் ஐம்பத்தேழு ஆண்டுகளாக, வெபு சயதாவ் மேல் பர்மாவில் தங்கியிருந்தார். தனது நேரத்தை ஒரு சிறிய பகுதியில் மூன்று தியான மையங்களில் செலவிட்டார்.

சயகி யு பா கின் அழைப்பின் பேரில் 1953 ரங்கூனுக்குச் சென்றார். அதன் பின்னர் அவ்வப்போது கற்பிக்கவும் தியானிக்கவும் தனது பயணங்களில் தெற்கு பர்மாவைச் சேர்த்தார். அவர் இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் யாத்திரை சென்றார். வெபு சாயதாவ் பிறந்த கிராமத்தில் தனது இறுதி நாட்களை தியான மையத்தில் கழித்தார். அவர் 26 ஜூன் 1977 அன்று, தனது எண்பத்தொன்றாவது வயதில் காலமானார்.

பின்வருவது சயகிக்கு, உன்னத நபருடன் ஏற்பட்ட முதல் சந்திப்பு மற்றும் அடுத்தடுத்த தொடர்புகளை விவரிக்கிறது.

1941 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில், யு பா கின் பர்மா ரயில்வே வாரியத்தின் தலைமை கணக்கு அலுவலர் பதவிக்கு உயர்த்தப்பட்டார். உள்ளூர் ரயில்வே வாரியத்தின் கணக்குகளை தணிக்கை செய்வது அவரது கடமைகளில் ஒன்றாகும். அவர் தலைமை கணக்காளருக்கான சிறப்பு வண்டியில் ரங்கூன்-மாண்டலே ரயில் பாதையில் பயணம் செய்தார்.

அலுவலக வேலைகள் வசதிகளுடன் மற்றும் இரவில் தூங்குவதற்கான முழு வசதிகளுடன் உள்ள அவரது வண்டி பிரதான ரயிலுடன் இணைக்கப்பட்டு, பின்னர் பல்வேறு நிலையங்களில் பிரிக்கப்படும்.

ஜூலை மாதம் ஒரு நாள், மாண்டலேவுக்கு தெற்கே நாற்பது கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ள கியுக்ஸ் நகரில் உள்ள ஒரு நிலையத்தில் அவரது வண்டி பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. அவர் இங்குள்ள கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்ய திட்டமிடப்படவில்லை என்றாலும், கணக்கு அலுவலராக எந்தவொரு நிலையத்தின் கணக்குகளையும் சரிபார்க்க அவருக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டு இருந்தது. எனவே அவர் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்யத் தொடங்கினார்.

அவரது பணி முடிந்ததும், அருகிலுள்ள ஸ்வேதர்லியாங் மலையை பார்வையிட முடிவு செய்து உள்ளூர் ஸ்டேஷன் மாஸ்டருடன் புறப்பட்டார். வளர்ச்சியின் உயர் கட்டத்தை எட்டிய வெபு சயதாவ் என்ற துறவி இப்பகுதியில் வசிப்பதாக சயகி கேள்விப்பட்டிருந்தார். மலையின் உச்சியில் இருந்து தூரத்தில் நெருக்கமாக கட்டப்பட்ட பல கட்டிடங்களைக் காண முடிந்தது. இதை அவர்கள் வெபு சாயதாவின் மடமாக யூகித்து அங்கு செல்ல முடிவு செய்தனர்.

மாலை 3:00 மணியளவில் அவர்கள் காம்பவுண்டுக்கு வந்தார்கள். ஒரு வயதான கன்னியாஸ்திரி மிளகாய் மற்றும் பீன்ஸ் நறுக்கி கொண்டு

இருந்தார். அவர்கள் சயதாவிற்கு மரியாதை செலுத்த முடியுமா என்று கேட்டார்கள்.

"மரியாதைக்குரிய சயதாவைப் பார்க்க இது நேரம் அல்ல," என்று அவர் கூறினார். 'மேலும் அவர் தியானிக்கிறார். சுமார் ஆறு மணி வரை அவரது குடிசையிலிருந்து வெளியே வரமாட்டார். இந்த துறவி, மக்களுடன் பொழுது போக்குவதில்லை. அவர் தனது குடிசையிலிருந்து மாலை சுமார் அரை மணி நேரம் மட்டுமே வெளியே வருகிறார். இந்த நேரத்தில் இங்கே மக்கள் இருந்தால், அவர் ஒரு சொற்பொழிவு செய்து பின்னர் தனது குடிசைக்குத் திரும்புவார். அவரைச் சந்திக்க மக்கள் விரும்பும் சமயங்களில் அவர் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொள்ள விரும்புவது இல்லை' என்றுரைத்தார்.

அவர் ரங்கூனில் இருந்து வந்தவர் என்றும் அவருக்கு அதிக நேரம் இல்லை என்றும் யு பா கின் விளக்கினார். அவர் வெபு சயதாவை சந்திக்க மிகவும் விரும்புவதாகவும் குடிசைக்கு வெளியில் மரியாதை செலுத்த இயலுமா? என வினவினார்.

கன்னியாஸ்திரி ஒரு சிறிய மூங்கில் குடிசை அமைப்பைச் சுட்டிக்காட்டினார், அவர்கள் ஒன்றாக அங்கு சென்றனர். சயகி தரையில் மண்டியிட்டு, "வணக்கத்திற்குரிய ஐயா, நான் கீழ் பர்மா, ரங்கூனில் இருந்து வந்திருக்கிறேன், உங்களுக்கு மரியாதை செலுத்த விரும்புகிறேன்."என்றார்.

எல்லோரும் ஆச்சரியப்படும் விதமாக, குடிசையின் கதவு திறக்கப்பட்டு சயதாவ் வெளிப்பட்டார். அவரை சுற்றி கொசுக்களின் மேகக் கூட்டம் இருந்தது. சயகி மரியாதை செலுத்தினார். தனது கவனத்தை உடலில் அனிச்சா பற்றிய விழிப்புணர்வுடன் வைத்திருந்தார்.

- மனிதனே, உன் விருப்பம் என்ன?" வெபு சயதாவ், சயகியிடம் கேட்டார்.

- "என் விருப்பம் நிப்பானாவை அடைய வேண்டும், ஐயா," யு பா கின் பதிலளித்தார்.

- "நிப்பானா? நீங்கள் எப்படி நிப்பானாவை அடையப் போகிறீர்கள்? "

"தியானத்தின் மூலமும், அனிச்சாவை அறிந்து கொள்வதன் மூலமும், ஐயா," சயகி கூறினார்.

- "இந்த அனிச்சாவைப் பற்றி விழிப்புடன் இருக்க நீங்கள் எங்கே கற்றுக்கொண்டீர்கள்?"

சயா தெட்கியின் கீழ் எவ்வாறு விபாசனா தியானத்தை படித்தேன் என்பதை சயகி விளக்கினார்.

- "நீங்கள் விபாசனா பயிற்சி செய்கிறீர்களா?"

- "ஆம், ஐயா, நான் விபாசனா பயிற்சி செய்கிறேன்."

- "என்ன வகையான விபாசனா?" வெபு சாயதாவ் அவரிடம் நெருக்கமாக கேள்வி எழுப்பியவுடன் சயகி அனைத்து விவரங்களையும் கொடுத்தார். சயதாவ் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்.

அவர் சொன்னார், "நீங்கள் விவரிக்கும் விதமாக விபாசனாவின் நிலைகளை அனுபவிப்பதற்காக நான் பல ஆண்டுகளாக இந்த காட்டில் தியானம் செய்து வருகிறேன்."

நடைமுறையில் துறவியாக இல்லாமல் மேம்பட்ட தேர்ச்சியை அடைந்த ஒரு குடும்பஸ்தரை சந்திப்பதில் அவர் ஆச்சரியப்பட்டார்.வெபு சயதாவ் சயகியுடன் தியானித்தார், சிறிது நேரம் கழித்து, "நீங்கள் இப்போது கற்பிக்கத் தொடங்க வேண்டும். நீங்கள் நல்ல பாரமீ (திரட்டப்பட்ட தகுதி) பெற்றுள்ளீர்கள், மற்றவர்களுக்கு நீங்கள் தம்மத்தை கற்பிக்க வேண்டும். உங்களைச் சந்திக்கும் நபர்கள் இந்த போதனையைப் பெறுவதன் நன்மைகளைத் தவறவிடக்கூடாது. நீங்கள் காத்திருக்கக்கூடாது. நீங்கள் கற்பிக்க தொடங்க வேண்டும் இப்போதே கற்பியுங்கள்! " என்றார்.

அத்தகைய புனித நபரிடமிருந்து தம்ம வலிமையின் கூடிய உத்தரவினால், யு பா கின் க்கு கற்பிப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று உணர்ந்தார்.

ரயில் நிலையத்தில், உதவி நிலைய மாஸ்டர் அவரது முதல் மாணவரானார். சயகி தனது ரயில் வண்டியில் ஆனாபானா அவருக்கு கற்பித்தார். உணவு

அருந்துவதற்காக உள்ள ரயில் பெட்டியின் இரண்டு மேசைகளையும் அமரும் இருக்கைகளாகப் பயன்படுத்தினார்.

சுமார் ஒரு 10 வருடங்களுக்கு பின்னரே சயகி முறையாக கற்பிக்கத் தொடங்கினார் என்றாலும், இந்த சம்பவம் ஒரு நீர்நிலை போன்று சயகி தியானம் குறித்த தனது அறிவை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள வைக்கப்பட்ட ஆரம்ப புள்ளியை போன்றானது.

1953 ஆம் ஆண்டில், கீழ் பர்மாவில் அதிக மோதல்களும் சச்சரவுகளும் இருந்த நேரத்தில், சில அரசாங்க அதிகாரிகள் நாட்டின் சில புனித பிக்குகளை தலைநகரான ரங்கூனுக்குச் அழைக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தனர். மிகவும் வளர்ந்த ஒருவர் சிக்கலான நேரத்தில் வருகை தந்தால், அது ஒரு நன்மை பயக்கும். இடையூறுகள் அமைதியாகிவிடும் என்று ஒரு பாரம்பரிய நம்பிக்கை இருந்தது.

வெபூ சயதாவ் ரங்கூனில் நன்கு அறியப்படவில்லை. ஏனென்றால் இந்த நேரத்தில் அவர் தனது பயணங்களை க்யூக்ஸ், ஸ்வெபோ மற்றும் இங்கின்பின் ஆகிய மூன்று இடத்தில் மட்டுமே தியான பயிற்சிகளை மேற்கொண்டுயிருந்தார். வடக்கு பர்மாவின் இந்த சிறிய பகுதியை விட்டு ஒருபோதும் வெளியே செல்லவில்லை. எவ்வாறாயினும் இந்த புனித துறவியை ரங்கூனுக்கு அழைக்க வேண்டும் என்று சயகி திவிரமாக விரும்பினார்.

1941 ஆம் ஆண்டு முதல் சயகி, வெபு சயதாவைக் சந்திக்கவில்லை அல்லது தொடர்பு கொள்ளவில்லை என்றாலும், சயகி தன் அழைப்பை அவர் ஏற்றுக்கொள்வார் என்ற நம்பிக்கையுடன் இருந்தார். எனவே அவர் தனது உதவியாளர்களில் ஒருவரை மேல் பர்மாவுக்கு அனுப்பினார். சயதாவிடம் ஒரு வாரம் ரங்கூனில் உள்ள தனது மையத்தை வந்து பார்வையிட கேட்டுக்கொள்ளுமாறு சொன்னார். இது பருவமழை பின்வாங்கிய காலத்தில் துறவிகள், தங்கள் துறவற விதிகளின்படி, பயணத்தை விட தியானத்தில் தங்கள் நேரத்தை செலவிட வேண்டும். பருவமழை பின்வாங்கும்போது துறவிகள் பொதுவாக பயணம் செய்ய அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.

இருப்பினும், ஒரு சிறப்பு நோக்கத்திற்காக, ஒரு துறவி தனது ஏழு நாட்கள் வரை செல்லலாம்.

யு பா கின் தூதர் மாண்டலேவை அடைந்ததும், அவருடைய பணி என்ன என்று மக்கள் கேட்டனர். ஏனெனில் "வெபு சயதாவ் ஒருபோதும் பயணிப்பதில்லை. குறிப்பாக இப்போது மழைக்காலம் இல்லை. இது ஒருபுறம் இருக்க, அவர் ஒரு இரவு கூட வெளியே செல்ல மாட்டார். பின்னர் ஏழு நாட்கள் எவ்விதம் அவர் வருவார்?. நீங்கள் உங்கள் நேரத்தை வீணடிக்கிறீர்கள். " என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். கேலி செய்தனர்.

ஆயினும் கூட, சயகி அவரை இந்த செயலில் அனுப்பியிருந்தார். எனவே அவர் விடாமுயற்சியுடன் இருந்தார். அவர் ஸ்வெபோவுக்கு ஒரு டாக்ஸியை வாடகைக்கு எடுத்து, வென் உடன் அங்கு உள்ள சிலரையும் தன்னுடன் கூட்டிச் சென்றார். உதவியாளர் வெபு சயதாவிடம், சயகி யு பா கின் அவரை அனுப்பியதாகவும், சயகியின் அழைப்பை பற்றியும் சொன்னபோது, துறவி, 'நல்லது. நான் தயாராக இருக்கிறேன். நாம் போகலாம்.' என்றார். இந்த பதில் அனைவருக்கும் பெரும் ஆச்சரியமாக இருந்தது.

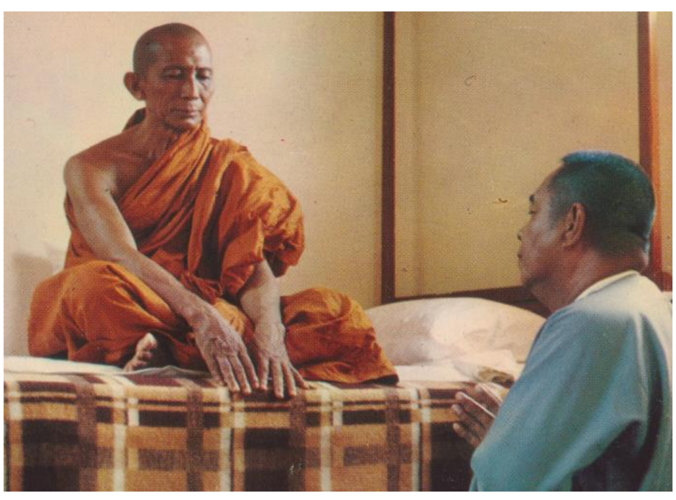

வெபு சயாதாவ், தனது மடத்திலிருந்து சில துறவிகளுடன், பின்னர் சர்வதேச தியான மையத்திற்கு விஜயம் செய்தார். இரண்டு பேரும் முதன்முதலில்

சந்தித்ததிலிருந்து ஒரு தசாப்தத்திற்கும் மேலாகிவிட்டிருந்தாலும் இந்த விஜயம், வெபு சயதாவுக்கு, சயகி மீதான உயர்ந்த மரியாதையை நிரூபித்தது.

மேலும், ஒரு துறவி ஒரு சாதாரண ஆசிரியரின் தியான மையத்தில் தங்குவது வழக்கத்திற்கு மாறானது.

1954 ஆண்டுகளுக்கும் 1977 இல் அவர் இறந்ததற்கும் இடையில், வெபு சயதாவ் தம்மத்தை கற்பிப்பதற்காக தெற்கு பர்மாவில் உள்ள நகரங்களுக்கு வழக்கமான வருடாந்திர வருகைகளை மேற்கொண்டார். . அத்துடன் சயகியின் வாழ்நாளில், அவர் அவ்வப்போது ஐ.எம்.சி. தியான மையத்திற்கும் வழக்கமான வருகைகளை மேற்கொண்டார் . தியானத்தில் உயர்ந்த சாதனைகளைப் பெற்ற அவரை ஐ.எம்.சி. வரவேற்று பெருமை பெற்றது.

வெபு சயதாவ் சயகியின் மையத்தைப் பார்வையிட்டபோது, அவர் வழக்கமாக ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு குறுகிய தம்ம பேச்சு கொடுத்தார். அவர் ஒருமுறை குறிப்பிட்டார், "நாங்கள் இந்த இடத்திற்கு முதன்முதலில் சென்றபோது அது ஒரு காடு போல இருந்தது. ஆனால் இப்போது இத்தனை ஆண்டுகளில் மிகுந்த முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. பலரும் பயனடைந்த புத்தரின் நேரத்தை இது ஒத்திருக்கிறது! எண்ணற்ற! எண்ணை ஒருவர் எண்ண முடியுமா?

ஒரு காலத்தில், சயகி வாழ்நாளில் ஒரு முறையாவது துறவியாக மாறுவதற்கான பர்மிய பாரம்பரியத்தை நிறைவேற்ற முடிவு செய்தார். முன்கூட்டியே யாருக்கும் அறிவிக்காமல், அவரும் அவரது நெருங்கிய சீடர்களில் ஒருவருமான யு கோ லே (மாண்டலே பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் துணைவேந்தர்) ஸ்வெபோவில் உள்ள வெபு சயதாவின் மையத்திற்குச் சென்று, சயதாவின் வழிகாட்டுதலின் கீழ், சுமார் பத்து நாட்களுக்கு ஆடைகளை எடுத்துக் கொண்டனர்.

சயகியின் மரணத்திற்குப் பிறகு, வெபு சயதாவ் ரங்கூனுக்குச் சென்று சயகியின் மையத்திலிருந்து சுமார் இருபத்தைந்து மாணவர்களுக்கு ஒரு தனியார் நேர்காணலை வழங்கினார். சயகி இறந்துவிட்டதாக அவருக்கு அறிவிக்கப்பட்டபோது அவர் கூறினார், “உங்கள் சயகி ஒருபோதும் இறக்கவில்லை. உங்கள் சயகியைப் போன்ற ஒருவர் இறக்க மாட்டார். நீங்கள் இப்போது அவரைப் பார்க்காமல் இருக்கலாம், ஆனால் அவருடைய போதனை வாழ்கிறது. சில நபர்கள், அவர்கள் உயிருடன் இருந்தாலும், இறந்தவர்களைப் போல - எந்த சேவை நோக்கமும் இல்லாதவர்கள் மற்றும் யாருக்கும் பயனளிக்காதவர்கள்

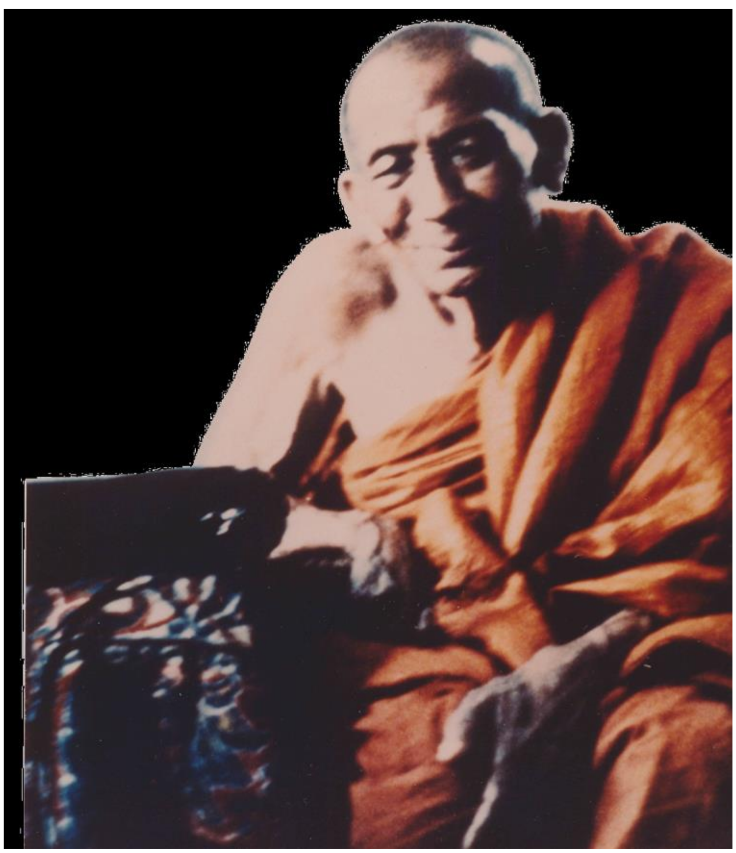

23 ஜனவரி 1976 அன்று, வென். வெபு சயதாவ் ஐ.எம்.சி ரங்கூனைப் பார்வையிட்டார். அங்கு வந்த பல வெளிநாட்டு மாணவர்கள் தங்கள் கேள்விகளுடன் சயதாவிடம் அணுகினர். அவர்கள் எழுப்பிய பல கேள்விகளில், ஒரு பதில் மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பாபு சகோதரருக்கு எழுதிய சில கடிதங்கள்

விபாசனா கற்பிக்கும் மரியாதைக்குரிய கோயங்காஜியின் தம்ம பயணத்தால் பல குடும்பஸ்தர்கள் பயனடைந்தாலும், பிக்குகளில் ஒரு பகுதியினர் தம்மின் அடிப்படைக் கொள்கைகளை நன்கு அறிந்திருந்தாலும் கோயங்காஜிடம் வந்து விபாசனாவின் நுட்பத்தை கற்றுக்கொண்டனர். அவர்களில் பாலி மொழியில் நன்கு கற்ற பிக்குக்கள் பதந்த் ஆனந்த் கௌசல்யாயஞ்சி,

பதந்த் தர்ம ரக்ஷித்ஜி மற்றும் பதந்த் ஜெகதீஸ் காஸ்யப்ஜி போன்றவர்கள் இருந்தனர். இந்த கடிதங்கள், கோயங்காஜி தனது சகோதரர் பாபுலாலுக்கு எழுதியது. இந்தியாவில் குடும்பஸ்தர்கள், பிக்குகளுக்கும் நடத்தப்பட்ட ஆரம்ப விபாசனா முகாம்களின் அனுபவங்களை விவரிக்கிறது. எட்:

புது தில்லி, 4 அக்டோபர் 1969

அன்புள்ள பாபு சகோதரா, ப்ரணாம்!

...... மரியாதைக்குரிய சயகி இப்போது உடல் நிலையில் நன்கு முன்னேறி மையத்திற்கு திரும்பி வந்துள்ளார் என்பதை உங்கள் கடிதங்களிலிருந்து அறிந்து நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். எனது வேலை அவருக்கு திருப்தி அளிக்கும் விதமாக உள்ளது என்பதையும் கேட்டு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இது என்னை முன்னேற ஊக்குவிக்கிறது.

வட இந்தியாவின் தலைநகரில் நடைபெறும் இந்த தம்ம முகாம் நாளை மாலை நிறைவடையும். இந்த பிராந்தியத்தில் தம்ம-தாது பொழிவது உண்மையிலேயே ஒரு வரலாற்று நிகழ்வு. இந்தியாவிலும் இங்கிருந்து உலகெங்கிலும் இது மகிழ்ச்சியான எதிர்காலத்திற்க்கு வழிவகுக்கும் என்று நாங்கள் அனைவரும் நம்புகிறோம்.

மரியாதைக்குரிய சயகி தனது தந்தியில் சாதகர்களுக்கு அதிட்டானாவை அறிமுகப்படுத்துவதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இது தியானநெறியின் வழக்கமான அம்சமாகும். விபாசனா வழங்கப்பட்ட மறுநாளே அன்றிலிருந்து தினமும் காலை, பிற்பகல் மற்றும் மாலை வேளைகளில் ஒரு மணி நேர அதிட்டானா அமர்வு அறிமுகப்படுத்தப்படுவது என்பது மறுக்கப்படாத விதி.

இதுவரை இதன் நேரம் காலை 8-9, பிற்பகல் 3-4, மற்றும் மாலை 8-9 வரை வைக்கப்பட்டது. ஆனால் அருகிலுள்ள கோவிலில் உள்ள ஒலிபெருக்கியிலிருந்து வெளிப்படும் ககோபோனியை மனதில் கொண்டு நான் நேரங்களை சிறிது மாற்றியமைத்தேன். ஆனால் தினமும் மூன்று மணிநேர அதிட்டானா அமர்வுகள் கொடுக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு முகாமிலும் ஒன்று அல்லது இரண்டு நாட்கள் மௌனம் காக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நேற்று உண்மையில் மௌனம் கடைபிடிக்கும் நாள். இது உண்மையிலேயே மிகவும் நன்மை பயக்கும்

நான் இங்கு தங்கியிருப்பது குறித்த உங்கள் உணர்வுகளை இப்போது நான் அறிவேன். தம்ம-சேவாவிலிருந்து சம்பாதித்த பாரமிஸ்களின் ஈர்ப்பு நிச்சயமாகவே உள்ளது. இருப்பினும் இன்று அன்பான சங்கரிடமிருந்து ஒரு

கடிதம் வந்துள்ளது. பர்மாவிற்கு நான் திரும்புவதைத் அதற்குள்ளாக திட்டமிட வேண்டாம் என்றும் விமலாவின் திருமணத்திற்காக இங்கேயே இன்னும் சில காலம் இருக்க வேண்டும் என்றும் ஆவலுடன் எனக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டுள்ளது.

நான் மெட்ராஸுக்கு (சென்னை) சென்று எங்கள் மூத்த சகோதரரை சந்தித்தவுடன் நிலைமை தெளிவாகிவிடும். ஆனால் நான் திரும்பி வருவதில் தாமதம் ஏற்படுவதால் அரசாங்கத்தில் இருந்து மோசமான எதிர்வினை ஏற்படுமா என்பதை பற்றி உங்களிடமிருந்து அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் நான் அரசாங்கத்திற்க்கு என் தாமதம் குறித்து ஒரு விண்ணப்பக் கடிதத்தை அனுப்ப வேண்டுமா? என்பது பற்றிய பதிலையும் கல்கத்தா முகவரியில் எனக்கு அனுப்புமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தியாவுக்கான பர்மிய தூதர் நாளை மறுநாள் மதிய உணவிற்கு என்னை அழைத்திருக்கிறார். நான் இந்த விசயத்தைப் பற்றி அங்கு அவருடன் பேசுவேன். எனது தம்ம சுற்றுப்பயணத்தில் அவர் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்துள்ளார். உண்மையில் அவர் தம்மின் அகலிகோ ‘இங்கே மற்றும் இப்போது’ நன்மைகளைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதில் மிகவும் ஈர்க்கப்பட்டார். அவர் 10 நாள் தியானப்பயிற்சிக்கு வர விரும்புகிறார். அவர் இந்த முறை ரங்கூனுக்குத் திரும்பும்போது அவர் சயகியைச் சந்தித்து அவரிடமிருந்து இந்த ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட சாதனையைக் கற்றுக்கொள்ள 10 நாட்கள் நேரம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று நான் அவருக்கு பரிந்துரைத்தேன்.

நாளை மாலை முகாம் முடிந்ததும், எனது உதவியாளர் எங்கள் மூன்று சகோதரிகளுடன் சுருவுக்கு செல்கிறார். [கோயங்காஜியின் மூதாதையர் இருக்கும் இடம்] எனது கனமான சாமான்களை கல்கத்தாவுக்கு ரயிலில் மறுநாள் கொண்டு வரசெல்வதற்காக போகிறார். நான் எங்கள் சகோதரருடன் 3 நாட்கள் ஒரு ஹோட்டலில் தங்க உள்ளேன் அதன் பிறகு நான் 8 ஆம் தேதி மாலை கல்கத்தாவுக்கு விமானத்தில் செல்ல உள்ளேன். அடுத்த தியானப்பயிற்சி 9 ஆம் தேதி மாலை தொடங்கும். அதில் எத்தனை பேர் நிச்சயமாக கலந்து கொள்ளுவார்கள் என்று விபரம் எனக்குத் இன்னும் தெரியவில்லை.

சயகியின் ஆசீர்வாதத்துடன், இந்த தியானப்பயிற்சி நன்றாக முடிவடைகிறது. நாளை அதன் முடிவுக்கு பிறகு ஒரு தந்தி பகிர்வு மெட்டாவை அனுப்புவேன். இரண்டு பௌத்த விஹாரங்களில் தம்ம பேச்சுவார்த்தைக்கு மறுநாள் மாலை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதே நாளில் மீரட்டில் உள்ள ஒரு பிரபலமான மகளிர் கல்லூரிக்கும் நான் அழைக்கப்பட்டுள்ளேன்

இந்த நிகழ்ச்சிகளில் செலவழித்த நேரத்தைத் தவிர, எங்கள் சகோதரர் அவருக்கு உதவுவதோடு என் சொந்த சாதனையிலும் நேரத்தை செலவிடுவேன். எவ்வாறாயினும், டெல்லியில் மேலும் ஒரு முகாமை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கை ஏற்கனவே இங்கே தொடங்கப்பட்டுள்ளது. நான் இந்தியாவில் தங்கியிருப்பது சில மாதங்களுக்கு நீட்டிக்கப்படலாம் என்ற நிலை தோன்றும்போது, டெல்லியில் மற்றொரு முகாம் சாத்தியமாகலாம்

எவ்வாறாயினும், வடக்கு பிராந்தியத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்படும் எந்தவொரு முகாமும் இனி புனிதமான பௌத்த இடங்களில் ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். மெட்ராஸ் (சென்னை) உட்பட 8 வகுப்புகள் நடத்தி முடிந்ததும் என்னைப் புதுப்பித்து தம்ம வலிமையைப் பெற 10 நாள் சுய தியானநெறியில் அமர விரும்புகிறேன். பின்னர் இந்த தம்ம பயணம் மீண்டும் புத்துணர்வுடன் தொடங்க இயலும்.

இந்த முகாம் நடவடிக்கைகளில் நான் மூழ்கியிருக்கிறேன். சரியான நேரத்தில் அஞ்சல்களுக்கு பதிலளிக்க முடியவில்லை. மும்பை தியானநெறியின் விரிவான விளக்கத்தை அனுப்ப இயலவில்லை. அதன்பிறகு, சாரநாத் மற்றும் டெல்லியில் உள்ள முகாம்களைப் பற்றி நான் எப்போது எழுத முடியும் என்று யாருக்குத் தெரியும்.

உங்கள் சகோதரன்,

சத்ய நாராயண் கோயங்கா

கல்கத்தா: 10 அக்டோபர் 1969

அன்புள்ள பாபு சகோதரா, ப்ரணாம்!

நான் டெல்லியில் இருந்து எழுதிய நீண்ட கடிதத்தை இறுதியாக நேற்று தபாலில் அனுபினேன். [பம்பாயில் நடைபெற்ற இரண்டாவது தியானப் பாடத்திட்டத்தை விவரிக்கிறேன்] இங்கு முகாம் நேற்று மாலை தொடங்கியது. நான் ஏற்கனவே சயாகியின் ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுள்ளேன்.

மாலை 6 மணியளவில் டெல்லி முகாமைப் போலவே, இந்த முகாமிலும் மிகக் குறைவான மக்கள் மட்டுமே பங்கேற்பார்கள் என்று தோன்றியது. ஆனால் ஆனாபானா இரவு 10 மணிக்கு நிறைவடைந்த நேரத்தில், 31 பேர் சேர்ந்தனர் - 18 ஆண்கள் மற்றும் 13 பெண்கள். இவர்களில் மிகவும் கற்ற 2 பிக்குக்கள், ஒரு பெங்காலி மற்றும் வியட்நாமியர் - ஒருவர் முதுகலை, மற்றவர் பிஎச்டி மற்றும் மேலதிக ஆராய்ச்சி திட்டத்தில் பணிபுரிபவர் இருந்தனர். உங்களுக்குத் தெரிந்தவர்களான சத்யஜுன்ஜுன்வல்லாவும் அவரது சகோதரர் மோகனும் உள்ளனர். குடாமில் இருந்து ஷியாம் வந்துள்ளார். ஜரியாவிலிருந்து கெஜ்ரிவால் மற்றும் லக்னோவிலிருந்து நாராயண் சாஸ்திரி வந்துள்ளனர். ஜுன்ஜுன்வாலா குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஏராளமான பெண்கள் உள்ளனர். போடரின் மனைவியும் எங்கள் சகோதரி சீதாவும் உள்ளனர்.

புதிய முகங்களுடன் இவ்வளவு பெரிய பாடத்திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நம்பிக்கையுடன் நடத்து என்பது சயகி மற்றும் மா சயாமாவிலிருந்து வந்த மெட்டா பாவானாவால் மட்டுமே சாத்தியமாகும். கற்ற பிக்குக்களுக்கு இந்த நுட்பத்தை கற்பிக்கும் போது, அவர்களில் சிலர் மகாசி சயதாவின் நுட்பத்தில் காணப்படும் சதிபட்டஹானா சுட்டாவை அடிப்படையாகக் கொண்ட நடைபயிற்சி தியானத்தின் விளக்கத்தை நோக்கி ஒரு சார்புடையவர்களாக இருப்பதைக் காண்கிறேன். சில நேரங்களில் இதன் காரணமாக சில கருத்து வேறுபாடுகள் எழுகின்றன. அவர்களுடன் தியான போதனையின்

வழிவகைகள் சிலவற்றில் இருந்து நான் வேறுபடக்கூடும் என்பதற்காக நான் சிறிதும் கவலைப்படவில்லை.

சயகி அபிதம்மாவில் தேர்ச்சி பெற்றவர் திபிகாக்கா மரியாதைக்குரிய ஒரு கற்ற மாணவர். இது தொடர்பான இரண்டு பகுதிகளை அவர் சேகரித்தார். நான் அவற்றைப் பெற்றேன். பிக்கு தர்மராக்ஷித்ஜி மொழிபெயர்த்தது எனக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கிறது. இதுபோன்ற எந்தவொரு பொருளையும் பர்மாவில் யாரேனும் வைத்து இருந்தால் குருதேவிடம் அதைக் கேட்டு என்னிடம் அனுப்புங்கள். அது மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

ஒருமுறை இங்கே ஒரு வாதம் எழுந்தபோது, ஆரம்பத்தில் எங்களுக்கு ஆனாபானா சமதாவின் (அமைதி) ஆரம்ப கட்டங்களில் மட்டுமே இருப்பதை ஒப்புக்கொண்டேன். விபாசனாவுக்குச் செல்வதற்கான ஒரு தளமாக நாம் சாதகர்களை ஆனாபானா சமாதி (அடையக்கூடிய செறிவு) வரை எடுத்துக்சொல்வதில்லை. ஆனால் உபசார சமாதியிலிருந்து (அணுகல் செறிவு) நாம் சாதகர்களை விபாசனா நோக்கி திருப்புகிறோம். எழுந்த சில வாதங்கள் இந்த விளக்கத்திற்க்கு பிறகு மறைந்தன.

உங்கள் சகோதரன்,

சத்ய நாராயண் கோயங்கா

கல்கத்தா: 12 அக்டோபர் 1969:

அன்புள்ள பாபு சகோதரா, ப்ரணாம்!

அக்டோபர் 5 ஆம் தேதி உங்கள் கடிதத்தைப் பெற்றேன்.

அனகரிகா தர்மபாலாவின் பிறந்த நாள் ஆண்டு விழாவில் வானொலியில் வழங்கப்பட்ட உரையை நானும் கேட்க முடியவில்லை. நான் பாட்னா, ராஜ்கீர் மற்றும் நாலந்தா சுற்றுப்பயணம் அப்பொழுது மேற்கொண்டிருந்தேன்.

இந்த உரை லக்னோவில் உள்ள வானொலி நிலையத்திலிருந்து ஒளிபரப்பப்பட்டிருக்க வேண்டும். டெல்லியில் இருந்து அல்ல. நீங்களும்

அதைப் பெற முடியாததற்கு இதுவே காரணமாக இருக்கலாம். வானொலி நிலையத்திலிருந்து அதைப் பதிவு செய்ய முடியுமா என்று பிக்கு தர்ம ரக்ஷித்ஜியிடம் கேட்பேன்.

பிக்கு ஜகதீஷ் காஷ்யப்ஜி இப்போது சாதனைக் கற்றுக்கொள்வதற்கான வாய்ப்பு குறைவாகவே உள்ளது. அவருடைய சீடர்கள் யாரும் சரணாத்துக்கு செல்ல முடியவில்லை. நாலந்தாவிலிருந்து வந்த இரண்டு பிக்குக்கள் பாடத்திட்டத்தை வெற்றிகரமாக முடித்துவிட்டு திரும்பி வரும்போது, காஷ்யப்ஜி ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட விபாசனத்தில் கற்றுக்கொள்வதற்கா வரலாம் என்று மட்டுமே நம்பலாம்.

ஆச்சரியம் என்னவென்றால், இந்த முறை நான் டெல்லியில் பதந்த் ஆனந்த் கௌசல்யாயஞ்சியை சந்தித்தபோது நவம்பர் மாதத்திற்குப் பிறகும் நான் இந்தியாவில் இருக்க நேர்ந்தால் ஒரு தியானப்பாடத்திட்டத்தில் அமர விருப்பம் தெரிவித்தார். தியான நடைமுறைகளை எதிர்ப்பவர் அத்தகைய ஆரோக்கியமான நோக்கத்தை வெளிப்படுத்துவது தம்மின் வெற்றியாகும். அவர் எதையும் சாதித்தால், அது இன்னும் பல மக்களுக்கு தம்மின் கதவுகளைத் திறக்கும்.

என்றும் உங்களுடைய,

சத்ய நாராயண் கோயங்கா

கல்கத்தா: 16 அக்டோபர் 1969

அன்புள்ள பாபு சகோதரா, ப்ரணாம்!

உங்கள் 11.9 கடிதத்திற்கு பதில் எழுதுகிறேன்.

காந்தி இலக்கியத்தின் மொழிபெயர்ப்புக்கு அனுமதி வழங்கியுள்ளதால், அது பின்னர் வெளியிடப்பட வேண்டும். இவை தவிர, ‘என் கனவுகளின் இந்தியா’, ‘பாபு’ புத்தகங்களும் வெளியிடப்பட வேண்டும். காந்தியின் இலக்கியங்களை

வெளியிடுவதற்கான வாய்ப்பை நாம் எப்படியாவது பெற்றுவோமானால் நிச்சயமாக நாம் அதைப் பயன்படுத்த வேண்டும். குழுவானது அதற்காக முயற்சி எடுக்க வேண்டும். இதனால் அறக்கட்டளையின் நிதி நன்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. இல்லையெனில் அவை வீணாகப் போகும்

இங்கு நாலந்தா பாலி ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திலிருந்து வந்த 2 பிக்குக்கள் வந்துள்ளனர். அவர்களில் ஒருவர் டி.பில் முடித்த பின்னர் பி.எச்.டி அறிஞர் ஆவார். இப்போது அவரது இரண்டாவது பி.எச்.டி முனைவர் பட்டத்திற்கான ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுதி வருகிறார். அவரது ஆய்வறிக்கை 7 முதல் 8 மாதங்களில் வெளியிடப்படும். நான் நிச்சயமாக அதைப் படிக்க ஆர்வமாக இருப்பேன். அவரது ஆய்வறிக்கையின் பொருள் 'பௌத்தா சாதனா மற்றும் நவீன உளவியல். ஒரு சுவாரஸ்யமான பொருள். அவர் ஒரு சாதாகர், தனது சொந்த அனுபவத்தால் சாதனாவின் பயன்பாட்டு அறிவியலைப் புரிந்துகொண்டவர். இது அவரது ஆராய்ச்சி ஆய்வறிக்கையில் ஆழமாக பொருள் சேர்க்கும். திபிடகாக்காவின் முக்கிய அறிஞராக இருப்பவர். மரியாதைக்குரிய சயகியின் சாதனை முறை மிகவும் நடைமுறைக்குரியது என்று அவர் கருதுகிறார். இது மகாசி சயதாவின் முறையை விட இறுதி எளிதில் இலக்கை நோக்கி விரைவாக வழிநடத்துகிறது. சாதனாவின் முலம் அவர் பயனடைந்த பிறகு பலரும் பயனடைய ஒரு வாகனமாக மாறக்கூடும்.

இரண்டாவது பிக்கு நாலந்தாவில் எம்.ஏ. மாணவர். அவர் ஆனாபானா மிகவும் நன்றாக செய்தார். முதல் நாள் அவர் ஒளி நிமிட்டாக்களை அனுபவித்தார் (ஒருமுகச் சிந்தனையின் குறியீடு). அவர் மனம் நிலையானதாகவும் அமைதியாகவும் மாறியது. நான்காவது நாளில் அவர் விபாசனாவை நன்றாகப் பெற்றார். ஆனால் இப்போது அவர் தியானப்பாடத்திட்டத்தில் சில சிக்கல்களை உருவாக்கி வருகிறார். சில மன ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் தவிர அவருக்கு காசநோய் மற்றும் வாத நோய்கள் போன்ற பல உடல் நோய்கள் இருப்பதை நான் அறிந்தேன். அவர் மிகவும் உணர்ச்சிவசப்பட்டு, துன்பம் மற்றும் அனிச்சாவின் உண்மையை அனுபவித்தபின் சத்தமாக அழத் தொடங்கினார். பின்னர் விபாஸ்ஸானா மூலம் இந்த உண்மையை

உணர்ந்தவுடன் அவர் தனது மனச் சமநிலையை இழந்துவிட்டதைப் போல சத்தமாக சிரிக்க ஆரம்பித்தார்.

அவர் சிரித்தபடி வந்தார். நான் அவருடன் உட்கார்ந்து அவரது விசித்திரமான நடத்தை பற்றி விசாரித்தபோது அவர் நேற்று துன்பத்தையும் அதன் இயல்பற்ற தன்மையையும் அனுபவபூர்வமாக உணர்ந்ததாகக் கூறினார். இப்போது இன்று அவர் அனத்தா (சுயமற்ற) அனுபவித்ததாகவும், மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதாகவும் கூறினார். சில தருணங்களுக்குப் பிறகு அவர் இயல்பானவராக மாறினார். மேலும் அவர் உணர்ச்சிவசப்பட்டு அதிகமாக அதை வெளிபடுத்தியதற்க்கு பின்னர் வருந்தினார். இது ஒரு அசாதாரண நிகழ்வு. இனி என்ன நடக்கிறது என்று பார்ப்போம். இதைச் சமாளிக்க நான் வேறு வழியைக் கடைப்பிடிக்க போகிறேன். அவரின் ஆதிட்டாஹான அமர்வுகளை எனக்கு முன்னும் தியான அறையில் மற்றவர்களுடனும் செய்வதை நிறுத்திவிட்டேன்

தம்ம-தாது மிகவும் வலுவாகிறது. அது அவருக்குள் செயலற்ற நிலையில் கிடக்கும் அதிகப்படியான உணர்ச்சிவசத்தின் சகாவை உதைக்கிறது. இதனால் மற்றவர்களை பயம் மற்றும் பதட்டத்துடன் பாதிக்கிறது. நான் அவரை சொந்த அறையில் தனியாக உட்காரச் சொன்னேன்.

சயகி அவர்களிடமிருது ஆசீர்வாதங்களின் தந்தியைப் பெற்றுள்ளேன், அதுவும் உதவியாக இருக்கும்.

தியான பாடநெறி சரியாக முன்னேறி வருகிறது. இருப்பினும் அது சுமூகமாக நடக்கிறது என்று என்னால் கூற முடியாது. விபாசனாவைப் பெற்றவுடன் லக்னோவைச் சேர்ந்த ஶ்ரீநாராயண் சாஸ்திரி உடல்நிலை சரியில்லாமல் போனார். அவரது உடல் முழுவதும் வலி மற்றும் எரியும் உணர்வு இருந்தது, அமைதியின்மை உணர்வு மற்றும் ஒரு ஆயுர்வேத மருத்துவராக இருப்பதால் அவர் உடல்நிலை சரியில்லாமல் இருப்பதற்கான அறிகுறி என்று அவர் உணர்ந்தார். அவர் தியான பாடநெறியில் சேர்வதற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு ஏதோ கார் விபத்தில் காயமடைந்தார். அவர் மயக்கத்தில் இருந்தபோது ஒரு மருத்துவர் அவருக்கு மருந்து உட்செலுத்தினார். அது அவருக்குப் பொருந்தவில்லை. அவர் 7 நாட்கள் படுக்கையில் அசையாமல் இருந்தார்.

இந்த பாடத்திட்டத்தில் சேர உற்சாகமாக அவர் கல்கத்தா வந்தார். அவர் இங்கு இருந்தபோது அவர் உடல்நிலை சரியில்லாமல் இருப்பதற்கான அறிகுறியே இல்லை. அவர் சாதாரணமாக சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தார். இருப்பினும் அவர் கொஞ்சம் பலவீனமாகத் தெரிந்தார். விபாசனாவுக்குப் பிறகு அவர் மிகவும் அமைதியற்றவராக இருந்தார். அவர் விபாசனா பாடநெறி ஒன்று லக்னோவில் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று கிளம்புவதற்கு முன்பு அவர் வலியுறுத்தினார். நிச்சயமாக அவரது அமைதியின்மை விபாசனா காரணமாக இருந்தது என்று அவரால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

சயகியும் மா சயாமாவும் நன்றாகவும் உள்ளனர். அவர்கள் எழுதிய கடிதம் எனக்குக் கிடைத்தது. எனது தம்ம பயணத்திலிருந்தே அவர்கள் பெறும் மகிழ்ச்சியும் திருப்தியும், குருவுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடனில் இருந்து நான்என்னை விடுவிப்பதைபோல் உணர்கிறேன்.

உங்களுடைய,

சத்ய நாராயண் கோயங்கா

தொடர்: பாபு சகோதரருக்கு எழுதிய கடிதங்களின் பகுதிகள் .

தம்மா தோஹா

பூர்வ புண்ய ஜாகே தபீ, ஸன்த ஸமாகம ஹோய

பாக்ய உதய ஹோ, பாபு கே கர்ம திரோஹித ஹோய

கடந்தகால தகுதி காரணமாக புனித மனிதர்களுடனான தொடர்பு ஏற்படுகிறது; நல்ல அதிர்ஷ்டம் எழுகிறது, ஆரோக்கியமற்ற கம்மா கரைந்துவிடுகிறது.

தர்ஸன் ஸாதக ஸன்த கே மஹா மாங்கலிக ஹோய

ஜகே தர்ம கீ ப்ரேரணா, தன மன ஹரகித ஹோய

ஒரு புனித ஜீவனைக் கடந்து வருவது ஒரு நல்ல சகுனம். ஆரோக்கியமான நேரங்களைக் குறிக்கிறது. தம்மத்தை நோக்கி ஒருவரை ஊக்கப்படுத்துகிறது. மனதை மற்றும் முழுமையுமாக ஒருவரை மகிழ்ச்சியில் நிரப்புகிறது.

ஸூகதா ஸங்கத ஸங்த கீ, பாயே ஹோய நிஹால

ஸத்ய ப்ரகட ஹோ, தோட் கர் ஸாரே பவ ஜஞ்ஜால

மகிழ்ச்சி நிறைந்த ஒரு புனித நபருடன் இணைந்தவர் பாக்கியவான்கள். தொடர்பால் உண்மை பிரகாசிக்கிறது. அனைத்து உலக சங்கிலிகளையும் அது உடைக்கிறது.

மிடே அங்கேரா, போத கா தீப ப்ரஜ்வலித ஹோய

பூ லே படகே பதிக கா பம்த ப்ரகாஸித ஹோய

ஞானத்தின் விளக்கை ஏற்றி இருள் அகற்றப்படுகிறது. வழியில் தவறிய பயணியின் பாதை பிரகாசமாக பிரகாசித்து வழி புலப்படுகிறது.